

højtærede Minister, at det er ikke udelukket, at der i Vedtægten kan fastsættes et Minimumsbeløb. Det er noget, som der ikke staar et eneste Ord om i Loven, Fastsættelsen af et saadant Minimumsbeløb er ogsaa noget, som den højtærede Minister giver Kommunerne Anvisning paa. Hvad dette Minimumsbeløb bliver fastsat til, er jo ikke godt at vide, det faar man at se, naar disse Skattevedtægter en Gang blive endelig stadfæstede og vedtagne. Der har f. Eks. været Tale om, at dette Minimumsbeløb i Købstæderne skulde være 2 Kr. om Aaret, det vil sige, at de, om hvilke Ligningsmyndighederne skønne, at de ikke kunne betale disse 2 Kr., maa finde sig i at blive strøgne af Ligningslisterne og dermed ogsaa af Valglisterne. Klage de, er det ikke sikkert, de blive optagne; *som Regel* optages de, men nogen absolut Ret have de ikke.

Jeg synes, som sagt, at det er en grim Anvisning, som den højtærede Minister her har givet Sogneraad og Byraad omkring i Landet. Dette Spørgsmaal, som Cirkulæret beskæftiger sig med, er for øvrigt slet ikke nyt. Det er et Spørgsmaal, som vi her i Folketinget have beskæftiget os med for faa Aar siden. Jeg skal saaledes nævne, at i Rigsdagssamlingen 1897—98 var der her i Folketinget nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer, som havde den Opgave at behandle 2 kommunale Valglovsforslag, et fra Socialdemokratiets Side og et andet fra Venstres Side. Udvalget beskæftigede sig ikke meget med disse 2 Lovforslag, men derimod med et andet Spørgsmaal, nemlig Skattevedtægterne omkring i Købstæderne, hvorefter man havde fastsat Minimumssatser for Skatteydelsen, hvilket havde bevirket, at f. Eks. i Aalborg — der blev ogsaa nævnt Vejle den Gang, kan jeg huske — havde Ligningsmyndighederne skønnet paa den Maade, at de havde sagt til en hel Mængde Smaafolk: I have ingen Skatteevne, I komme ikke paa Skatlisten, og dermed skulle I ogsaa ud af Valglisten. Følgen deraf var bleven, at f. Eks. i Aalborg ikke mindre end 5—600 kommunale Vælgere blev strøgne af Valglisterne. Saa tog Udvalget dette Spørgsmaal under Overvejelse og stillede Forespørgsel til daværende Højres Indenrigsminister Bardenfleth om, hvorledes han kunde forene Stadfæstelsen af saadanne Skattevedtægter med de bestaaende kommunale Love for Købstad- og Landkommunerne. Spørgsmaalet kom først til Behandling i Efteraaret 1898. Ordføreren for Forespørgerne var det ærede Medlem for Sorø (P. Christensen), og han

rettede netop dette Spørgsmaal til den daværende Indenrigsminister, „hvorledes Ministeren mener at kunne forene Stadfæstelsen af de kommunale Vedtægter, som udelukke en hel Del Borgere fra deres kommunale Valgret, med de bestaaende kommunale Valglove“. Hvorledes stillede Højres Indenrigsminister sig nu den Gang over for dette Spørgsmaal? Hr. Bardenfleth udtalte følgende — jeg skal citere nogle ganske faa Ord med den ærede Formands Tilladelse —: „Men fremkommer der saa i Modstrid med dette Skøn et Ønske, en Begæring, et Forlangende fra en Beboer om Optagelse paa Skatteligningen, vil jeg være meget i Tvivl om, hvorvidt det er berettiget fra Ligningsmyndighedernes Side at udelukke den paagældende fra Skatteligningen“. Vi se altsaa, at Højres Minister sagde, at han er meget i Tvivl om, at det er rigtigt, Venstres Indenrigsminister siger, at *som Regel* skal en Mand optages, naar han klager, men det er ikke sikkert, at han bliver det, nogen absolut Ret vil Venstres Indenrigsminister ikke indrømme en Klager. Og Minister Bardenfleth udtalte endvidere, at lige saa naturligt det har kunnet være hidtil at stadfæste saadanne Vedtægter med Minimumssatser uden Betænkelighed, fordi den Maade at spørge om, hvorvidt Beboerne opnaa Valgret eller ikke, ikke har spillet en saa fremtrædende Rolle, lige saa betænkeligt kunde det maaske være for Fremtiden at stadfæste slige Bestemmelser. Vi se, at Højres Minister siger, at her er nu kommet et nyt Moment ind i denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om den kommunale Valgret; dette at fastsætte saadanne Vedtægter med Minimumsbestemmelser kan, indrømmer Højres Minister, faa den Indflydelse, at mange Smaafolk komme til at miste deres kommunale Valgret, hvad der jo ogsaa foreligger Hundreder af Eksempler paa ude fra Provsbyerne, og han siger, at han vilde have haft stor Betænkelighed ved at stadfæste saadanne Vedtægter med Minimumstakster. Men Venstres Indenrigsminister lader ikke til at have nogen Skrupler i den Henseende, han er sikkert ikke bange for at stadfæste saadanne Skattevedtægter med Minimumssatser, han har selv i sit Cirkulære stillet det i Ud-sigt, at saadanne Minimumssatser meget godt kunde blive optagne i Skattevedtægterne, og sker det, vide vi ogsaa, hvilke Følger det kan faa, at en Række Menne-sker komme til at miste deres kommunale Valgret. Jeg maa derfor fremdeles paa-staa, at det er et af de grimmeste og